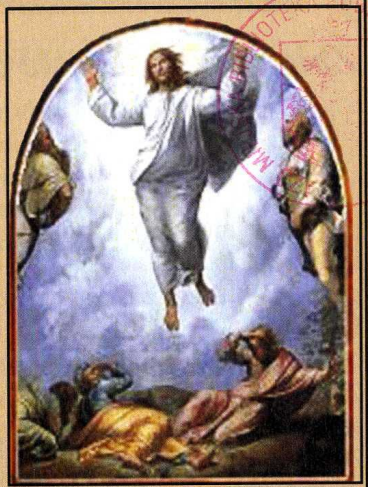

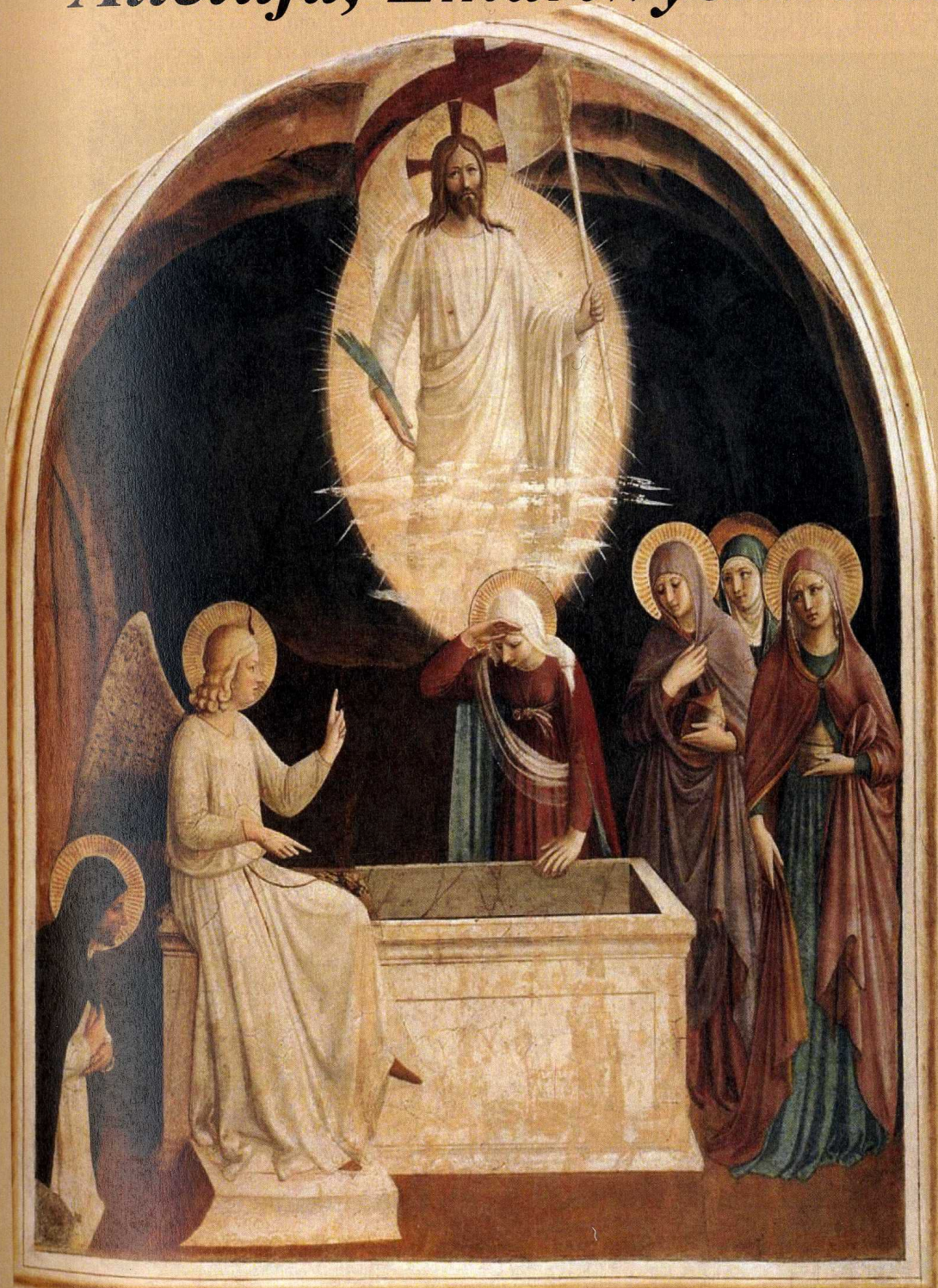
Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 17 (401) 24 kwietnia 2011r.

Alleluja, Zmartwychwstał Pan!

*Wraz
ze Zmartwychwstałym
Chrystusem
otworzył się dla nas
nowy wymiar życia.
Jesteśmy wezwani
do trwania
w bliskości z Bogiem
na wieki.
Niech nadzieja
na wieczność
stanie się
dla nas wszystkimi
inspiracją
do modlitwy,
pracy,
trudów,
podejmowania
nowych wyzwań.*

Życzą Dusze

Tajemnica tajemnic

W ostatnich dniach źródłem moich rozważań stała się książka Benedykta XVI „Jezus z Nazaretu”, cz. 2. Kończy się ona rozdziałem mówiącym o Zmartwychwstaniu Chrystusa (s. 257 – 294). Jeśli w Wielkim Poście pisałem o tajemnicach naszej wiary, to Zmartwychwstanie można nazwać „tajemnicą tajemnic”. Z jednej strony jest ono fundamentem naszej wiary, a z drugiej tak bardzo przekracza możliwości naszych zmysłów, że mówienie o niej wymaga ogromnego wysiłku. Papież próbuje się zmierzyć w swej

książce z tą nieogarnioną tajemnicą.

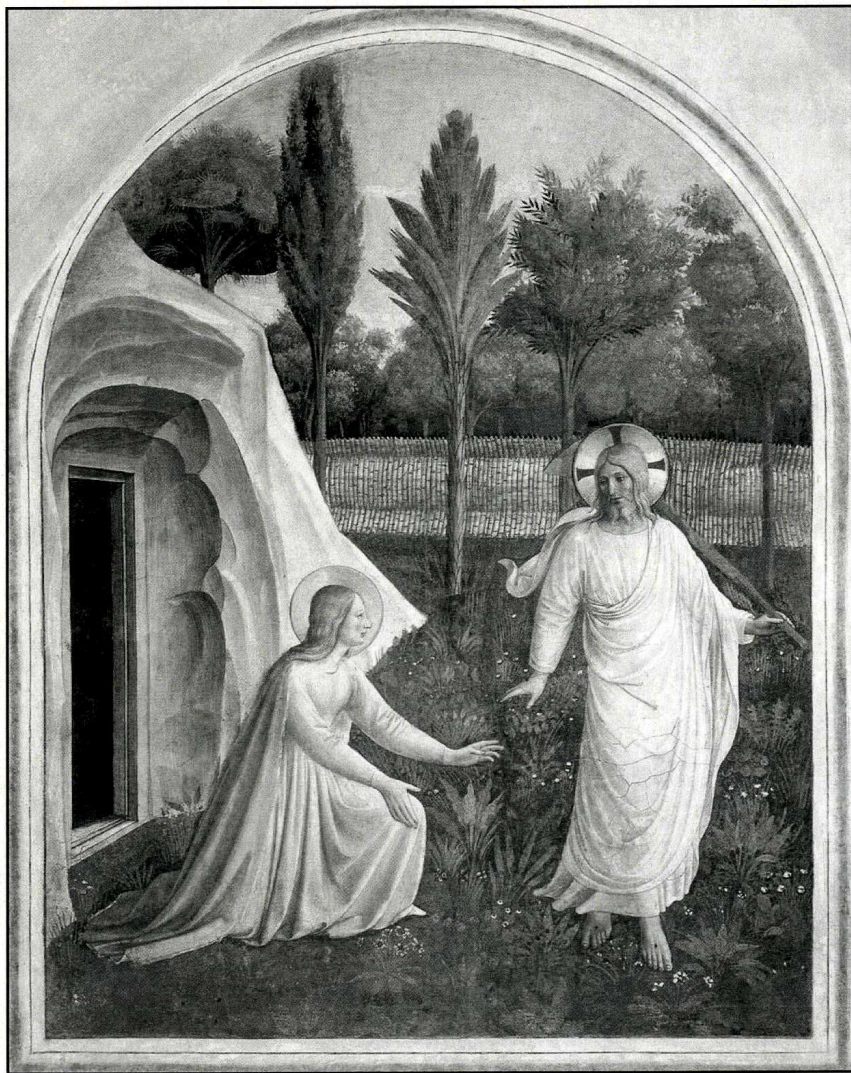
Papież podkreśla, że Zmartwychwstanie to nie jest zwykła „reanimacja zwłok” Chrystusa. Jezus nie powrócił do swego normalnego życia na tym świecie, jak się to stało z Łazarzem i innymi zmarłymi, wskrzeszonymi wcześniej przez Niego. Przeszedł on do nowego, odmiennego życia, do - jak to określa Benedykt XVI – „Bożych szerokości” (s. 261). To nowe życie wiązało się z początkiem ukazania nam nowego świata, który istnieje poza naszym światem.

Chrystus chce nam przez Zmartwychwstanie powiedzieć, że istnieje jeden wymiar więcej, niż znaleźliśmy do tej pory. To samo zostało nam wcześniej obiecane przez Jezusa: „Wielka jest wasza nagroda w niebie” (por. Mt 5,12).

W Ewangelii występują liczni świadkowie Zmartwychwstania Jezusa. Mimo pewnych różnic w ujęciu poszczególnych Ewangelistów, wynika z nich jednoznacznie, że Chrystus ukazywał się niewiastom, apostołom i innym uczniom. Jezus przychodził do nich ze świata czystego życia, przychodził od Boga; jawi się wtedy jako prawdziwie Żyjący, który sam jest źródłem życia. Jezus po Zmartwychwstaniu nie jest kimś, kto powrócił do normalnego życia biologicznego. Nie jest także zjawą „duchem”, czyli nie należy do świata umarłych, którzy czasem mogą się ukazywać (por. duch Saula - 1 Sm 28,7nn). Z drugiej jednak strony spotkania ze Zmartwychwstałym są także czymś innym niż doświadczenia mistyczne, w których duch ludzki zostaje na chwilę uniesiony ponad siebie samego i doświadcza świata Boskiego i wiecznego, by potem wrócić do normalnego wymiaru. (s. 289)

Czym więc jest Zmartwychwstanie? Jest wydarzeniem, które dokonał o się w historii, lecz wychodzi poza jej granice. Sama materia zostaje tu przetworzona na nowy rodzaj rzeczywistości. Człowiek Jezus, teraz także ze swoim ciałem, należy odtąd do sfery rzeczywistości boskiej i wiecznej. Zainaugurowany został nowy wymiar, dokonał się przeskoczenie dotyczący bytu istoty zwanej „człowiekiem”, który dotyczy nas wszystkich i zapowiada nowy obszar życia – „bycia razem z Bogiem” (s. 291).

Staralem się w skrócie i jak najbardziej przystępnie przybliżyć naukę papieża na temat „tajemnicy tajemnic” – Zmartwychwstania Chrystusa. Jest to temat bardzo trudny, dlatego

*Fra Angelico, Noli me tangere (nie dotykaj mnie),
1440 – 42, klasztor Św. Marka, Florencja*

W N U M E R Z E	Zbierzcie pozostałe ułamki.....2	Konkurs.....11
	Alleluja.....4	Ogłoszenia parafialne.....12
	Żywa pamiątka.....6	Intencje mszalne.....16
	Wędrowki dalekie i bliskie.....8	Spotkanie Młodych.....17

i te słowa, być może, są zbyt trudne dla naszych zdolności poznawczych. W każdym razie przekraczamy tu nasze ludzkie rozumienie świata i przenikamy do świata innego. Ważne jest, abyśmy otworzyli serca na nową rzeczywistość.

Życie wieczne z Bogiem to nie jest mrzonka, ale prawda nadająca sens naszemu życiu. Samo Zmartwychwstanie, które zmieniło postawę apostołów, a potem, dzięki ich misji, zmieniło cały świat, jest podstawą naszej nadziei. Nie wiemy, jak będzie „wyglądać” życie w niebie. Wiemy jednak, że Chrystus nas tam zaprasza i zapewnia o jego wyjątkowości i wspaniałości (por. J 14,1-3). Warto więc żyć i kochać, warto trudzić się i pracować, aby to niesamowicie piękne i niepojęte życie osiągnąć.

Ks. Tomasz Grzywna

Zmartwychwstanie

*Gdy trzy Maryje nad grobem stały,
Lecz tam Jezusa już nie ujrzały.*

*Jak przepowiedział, po trzech dniach wstanie
I dzisiaj mamy Pańskie Zmartwychwstanie.*

Bardzo radosna dla nas nowina i matka ujrzała znów swego syna.

I „Alleluja” dzisiaj śpiewajmy

I cześć i chwałę Panu oddajmy.

Po jego męce ślady zostały,

Nogi i ręce i bok obolały.

A w tym dniu radosnym życzenia składamy,

W Jezusie zmartwychwstałym nadzieję pokładamy.

Życzymy z tej okazji zdrowia i radości,

Niech dobroć i życzliwość w sercach naszych gości.

Gości w dobrym sercu i w jasnej duszy,

Urazy i żale niechaj zagłuszy.

Niech nas Chrystus zmartwychwstały wspomaga łaskami,

Pozwoli się uporać z życia trudnościami.

„Alleluja, Jezus żyje, już go więcej grób nie kryje.”

Irena Piotrowska

Teksty mszy świętych do osobistych refleksji

Poniedziałek: Dz 2,14.22-32;

Ps 16; Mt 28,8-15

Wtorek: Dz 2,36-41; Ps 33;

J 20,11-18

Środa: Dz 3,1-10; Ps 105;

Łk 24,13-35

Czwartek: Dz 3,11-26; Ps 8;

Łk 24,35-48

Piątek: Dz 4,1-12; Ps 118;

J 21,1-14

Sobota: Dz 4,13-21; Ps 118;

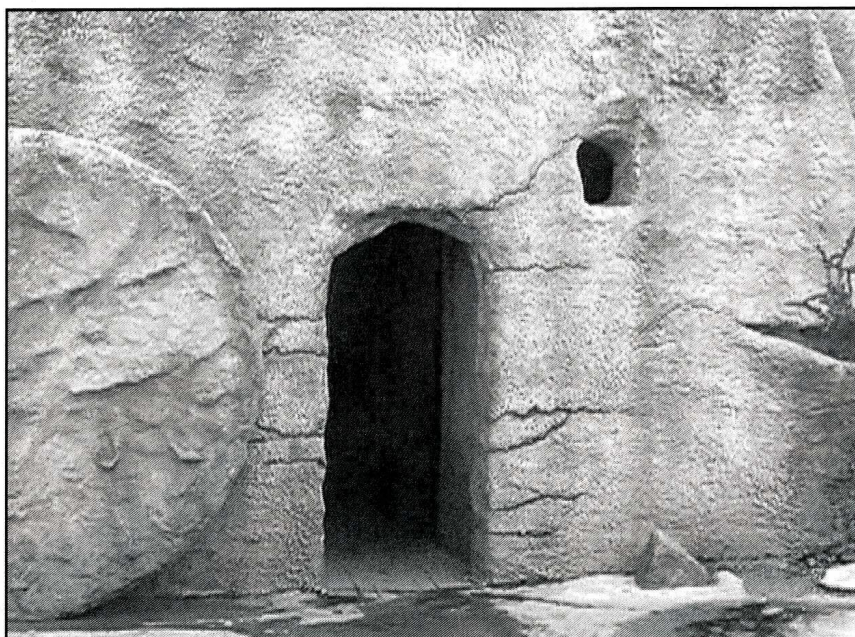
Mk 16,9-15

Niedziela: Dz 2,42-47; Ps 118;

1 P 1,3-9; J 20,19-31

Alleluja, alleluja, alleluja

Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego – 24.04.2011.

W okresie wielkanocnym bardzo często słyszymy i śpiewamy: Alleluja, alleluja, alleluja. Co to dla nas winno znaczyć, to zastanówmy się przez chwilę. Wpierw jednak obejmijmy spojrzeniem, refleksją i modlitwą to, co się wydarzyło w Wielki Czwartek, w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę, aż do wielkanocnego poranka.

W Wielki Czwartek, Bóg – Jezus Chrystus – zniża się do nóg apostołów i obmywa je. Wielkie uniżenie, pokora, przejaw służby, co było treścią Jego życia: służyć człowiekowi. Służyć człowiekowi poranionemu, człowiekowi słabemu, po wielokroć upadającemu, podając mu swoją zbawczą dłoń. A potem było: przeistoczenie. – „To jest Ciało moje” – „To jest Krew moja” – Eucharystia, wielkie dziękczynienie, łamanie chleba, Komunia święta; święta Obecność. Padły też słowa, które rozbrzmiewają po wszystkich świątyniach, gdzie gromadzą się wierni na uczestnictwo we Mszy świętej: „To czyńcie na moją pamiątkę”. Tak zrodził się sakrament kapłaństwa.

A w Wielki Piątek przeżywalismy prawdę o Bogu – Człowieku, który „umiłował swych, którzy byli na świecie, do końca ich umiłował”. Tym końcem było „szaleństwo krzyża!” Mogliśmy usłyszeć przejmujący krzyk z krzyża: „Boże, czemuś Mnie opuścił?” Była to przejmująca cisza Wielkiego Piątku. Cisza, która jednak mo-

gła przemówić do nas z wielką mocą, która mogła rozerwać serce.

Przyszła Wielka Sobota, to ciąg dalszy wielkiej ciszy, to rzesza wiernych śpieszących do kościołów na adorację Pana leżącego w grobie. To rzesza wiernych niosących koszycki z barankiem i jajkiem. Wymieniam tylko te dwa znaki. Przynosiliśmy te dary, aby Pan nam pobłogosławił, aby uświęcił nasz trud, wysiłek, naszą pracę. To wielki znak liturgiczny. Znaki pomagają nam przeżywać wiarę. Człowiek potrzebuje znaków. To wielkie przygotowanie do zwycięstwa Chrystusa. To czas oczekiwania na spotkanie ze Zmartwychwstałym! Czekaliśmy na wspaniały hymn Exultet, który zapowiedział radość zmartwychwstania.

„Weselcie się już zastępy Aniołów w niebie: weselcie się, słudzy Boga. Niechaj zabrzmiały dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo. Raduj się, ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla wieków, pocuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywa! Zdobny blaskiem takiej światłości, raduj się, Kościele święty, Matko nasza!”

Jak przeżywamy Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego? Gdzie jest Zmartwychwstały Chrystus? Czy zasiada z nami do wspólnego stołu? A może już z pilotem w rękę przebiegamy po kanałach telewizora,

aby poszukać jakiejś sensacji? Czy potrafimy zasiąść z najbliższymi, odmówić modlitwę i podzielić się świętym jajkiem, składając sobie życzenia? Przy stole wielkanocnym zasiada z nami Chrystus! Czy uświadomiamy sobie tę prawdę?

Piotr Zychowicz w artykule „Śledztwo w sprawie zmartwychwstania” („Uważam Rze”, z dnia 18-24 kwietnia 2011), tak zaczyna swoje przemyślenia: „Pewnie niewiele z osób, które niepełna dwa tysiące lat temu zgromadziły się na jednym ze wzgórz pod murami Jerozolimy, zdawało sobie sprawę, że bierze udział w najważniejszym wydarzeniu w historii ludzkości”. Autor wyraził w tym zdaniu głęboką prawdę. Możemy postawić sobie pytanie: czy my zdajemy sobie sprawę z tego, co się wtedy wydarzyło i co stale się uobecnia podczas Mszy świętej i uroczystości zmartwychwstania Pańskiego?

Śpiewamy uroczyste „ALLELUJA!” wielokrotnie powtarzane. Co znaczy to Alleluja? To okrzyk uwielbienia, dziękczynienia i prośby zanoszonych do Pana Boga, to wielkie wołanie „Chwalcie Pana”. W Psalmach, kantykach, pieśniach wychwalała się dobroć Boga, Jego sprawiedliwość, miłość i wierność, Jego chwałę czy wielkie wydarzenia z dziejów zbawienia. Alleluja, to uwielbienie i śpiew, które rodzą się z podziwu, jakiego człowiek doznaje kiedy znajdzie się w obecności Boga. Alleluja to radość i uniesienie, wręcz krzyk pełen wesela, owacji: „Wszystkie narody, klaskajcie w dłonie, wykrzykujcie Bogu radosnym głosem, bo Pan najwyższy, straszliwy, jest wielkim Królem nad całą ziemią. (...) Wstąpił Bóg wśród radosnych okrzyków, Pan przy dźwięku trąby. Śpiewajcie naszemu Bogu, śpiewajcie; śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie” (Ps 47(46), 2-3.6). – „Radośnie śpiewajcie Bogu, naszej Mocy, wykrzykujcie Bogu Jakuba! Zaczynjcie śpiew i w bęben uderzcie, w harfę słodko dźwięczącą i lire! Dmijcie w róg na nowiu, podczas pełni, w nasz dzień uroczysty!” (Ps 81(80), 2-4). Jak słyszymy ta radość uwielbienia Boga jest także wyrażana przy pomocy instrumentów muzycznych,

a nawet i przy pomocy tańca: „Śpiewajcie Panu przy wtórce cytry, przy wtórce cytry i przy dźwięku harfy, przy trąbach i dźwięku rogu: radujcie się wobec Pana, Króla!” W tej radości bierze udział cała przyroda: „Niech szumi morze o to, co je napędza, świat i jego mieszkańcy! Niech rzeki klaszczą w dłonie, niech góry razem wołają radośnie” (Ps 98,5-8). Często słyszymy zachętę: „Sprawiedliwi, wołajcie radośnie na cześć Pana, prawym przystoi pieśń chwały. Sławcie Pana na cytrze, śpiewajcie Mu przy harfie o dziesięciu strunach. Śpiewajcie Jemu pieśń nową, pełnym głosem pięknie Mu śpiewajcie!” (Ps 33(32), 1-3). Bardzo często spotykamy zachęty do śpiewu, aby mocniej wyrażać swoją radość i uwielbienie Boga: „Śpiewajmy pieśń chwały na cześć Pana” (Wj 15,21); „Śpiewajcie Mu i grajcie Mu, **rozwopowiadajcie** wszystkie Jego cuda! **Szczyćcie się** Jego świętym imieniem; niech się weseli serce szukających Pana!” (Ps 105(104),2-3).

W tym ostatnim tekście mamy dwa słowa, które uwydatniają sens Wielkiej Niedzieli. Te słowa to: „rozwopowiadajcie” i „szczyćcie się”. Prawdę o zmartwychwstaniu **rozwopowiadają** kobiety, które o świcie poszły do grobu, ale tam zobaczyły kamień odsunięty od wejścia i siedzącego anioła, który mówi do nich: „Idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: „Powstał z martwych i udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie”. Oto, co wam powiedziałem”. To było przesłanie anioła, posłanica niebios. Co w tej sytuacji zrobiły kobiety? „Pospiesznie więc oddaliły się od grobu z bojaźnią i wielką radością i **biegły oznajmić to Jego uczniom**”.

Św. Jan zaś zanotował: „Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegnęła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus miłował, i **rzekła do nich: „Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono**”. Trzeba wyrazić wielkie uznanie dla tych kobiet, które tak fundamentalną prawdę dotyczącą naszego zbawienia przekazały Apostołom, a przez nich dotarła ona aż do nas. One rozpowiadały ten cud nad cudy. Z pewnością nie rozumiały do końca co się stało, ale widziały pusty grób,

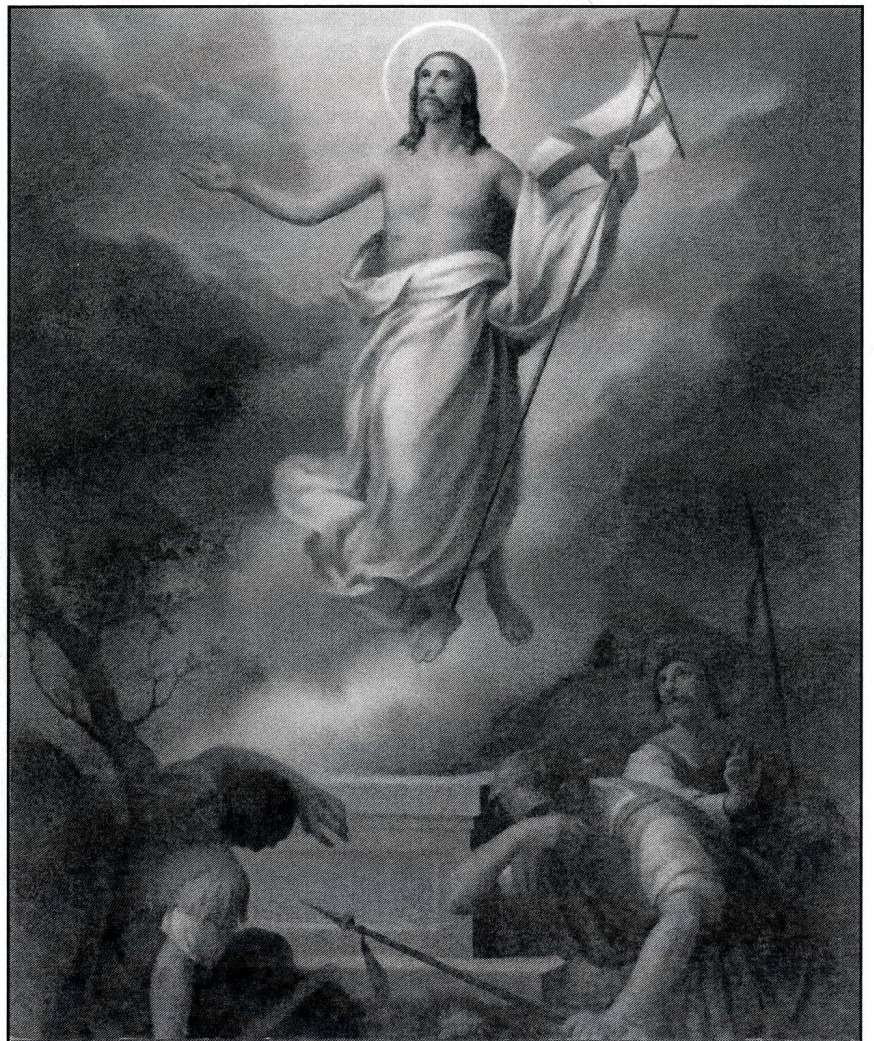
słyszały zapewnienie anioła: „**Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział**”. Od pustego grobu oddaliły się w pośpiechu, a więc bez zwlekania.

Umiejmy przekazywać prawdę o zmartwychwstaniu młodemu pokoleniu. Pozdrawiamy się dziś i przez oktawę słowami: „**Chrystus zmartwychwstał**”. Prawda o zmartwychwstaniu należy do prawd zasadniczych, fundamentalnych, naszego życia. O tej prawdzie trzeba nam świadczyć jak czynił to św. Piotr w domu centuriona w Cezarei: „Bóg wskrzesił Go trzeciego dnia i pozwolił Mu ukazać się nie całemu ludowi, ale nam, wybranym uprzednio przez Boga na świadków, którzyśmy z Nim jedli i pili po Jego zmartwychwstaniu. On nam rozkazał ogłosić ludowi i dać świadectwo”. **Rozpowiadać prawdę o zmartwychwstaniu i dawać świadectwo, to nasze zadanie**. Tak uczyniły pobożne kobiety i apostołowie.

Rozpowiadać prawdę o zmartwychwstaniu, dawać świadectwo o Chrystusie, to nasze zadanie i zaszczyt: „**szczyćcie się Jego świętym imieniem**”. Czy szczyć się tym,

że jestem chrześcijaninem? Czy szczyć się tym, że jestem wyznawcą Jezusa Chrystusa? Czy nie ukrywam wstydliwie swojej wiary mówiąc, że jest to moja prywatna sprawa? A co z postawą, o której mówi Jezus: „Kto się do Mnie przyzna przed ludźmi, do tego i Ja się przyznam przed moim Ojcem, który jest w niebie”? Dlaczego ludzie wiary tak często wstydzą się jasno opowiedzieć po stronie Jezusa czy Kościoła? Boją się może, aby nie posądzić ich o staroświeckość, zacofanie, bo przejawem nowoczesności na dzień dzisiejszy, w opinii wielu, jest kontestowanie nauki Kościoła, podkopywanie zasad Ewangelii. Jakże często nie umiemy stanąć po stronie Jezusa, po stronie Kościoła, który przekazuje prawdy Boże! A dzień dzisiejszy woła: „Szczyćcie się Jego świętym imieniem”. Niech te słowa inspirują nasze codzienne życie, niech będą chlubą i dumą dla każdego z nas. Wyjdźmy z tego kościoła z przeświadczeniem i wiarą, że Chrystus zmartwychwstał i to prawdziwie zmartwychwstał. Amen.

Ks. Andrzej Skiba

„Żywa pamiątka śmierci mego Pana”

(z *Nieszporów Wielkiego Czwartku*)

Popatrzmy na ustanowienie Eucharystii poprzez teksty biblijne Starego Testamentu. Wtedy to już występowały figury czy też symbole, co łatwiej będzie zrozumieć, zapowiadające ustanowienie Eucharystii. Do tych symboli zaliczamy mannę, wodę wytryskującą ze skały, obietnicę nowej ziemi i paschę.

Manna była pokarmem dla Izraelitów podczas ich wyjścia z Egiptu i wędrówki do Ziemi Obiecanej. Wyobrażamy sobie, że na pustyni zdobyć pokarm nie było łatwo. Pan Bóg jednak nie zapomniał o swoim ludzie. Czytamy w Księdze Powtórzonego Prawa: Pan Bóg „dał ci odczuć głód, żywił cię manną, której nie znałeś ani ty, ani twoi przodkowie, bo chciał ci dać poznać, że nie samym tylko chlebem żyje człowiek, ale człowiek żyje wszystkim, co pochodzi z ust Pana” (8,3). Manna nazwana jest chlebem: „To jest chleb, który daje wam Pan na pokarm” (Wj 16,15). Księga Mądrości nazwie go „pokarmem anielskim”, który posiada „wszelką rozkosz w sobie”, który jest „chlebem z nieba”, „chlebem mocarzy” (Ps 78,25). Był to przejaw troski Pana Boga o człowieka, co wyraża Księga Nehemiasza: „Dałeś swego Ducha dobrego, aby ich oświecał. I manny Twej od ust im nie odjąłeś, i dałeś im wodę, gdy byli spragnieni” (Ne 9,20).

Woda wytryskująca ze skały, to drugi symbol zapowiadający Eucharystię. Bóg mówi do Mojżesza: „Uderz

w skałę a wytrysnie z niej woda i lud zaspokoi swe pragnienia” (Wj 17,5). Chrystus jest porównywany do skały, a której wypływają ożywcze źródła, które mogą odmienić życie człowieka. Chrystus w rozmowie z Samaritanką sam porównuje siebie do wody dającej życie wieczne. „Woda żywa”, „źródło”, to symbol Eucharystii, przejaw niepojętej miłości Boga do człowieka.

Symbolem Eucharystii jest **obietnica nowej ziemi**: „ziemię piękną, ziemię obfitującą w potoki, źródła i strumienie, które tryskają w dolinie oraz na górze – ziemię pszenicy, jęczmienia, winorośli, drzewa figowego i granatowego – ziemię oliwek, oliwy i miodu – ziemię, gdzie nie odczuwając niedostatku nasycając się chlebem” (Pwt 8,7-8).

Bóg mówi nie tylko o głodzie chleba czy pragnienia wody, ale także o głodzie słuchania słowa Bożego (Am 8,11-12). Zapowiada jednocześnie, że nadejdą dni, kiedy „nie będą już łaknąć ani pragnąć” (Iz 49,10). Zapowiada „obfitą ucztę” (25,6) dla wszystkich ludów. Trzeba tylko zapragnąć z niej skorzystać.

Chleb i woda, mięso, wino, a nawet ryba są pokarmem upragnionym, obiecany, rzeczywisty, ale i symbolicznym zarazem. Chlebem jest Ciało Pańskie, Krew Jego napojem (J 6,55): „Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem”.

O tym, że są to symbole Eucharystii, mówi św. Paweł: (1 Kor 10,1-4): „nasi ojcowie (...) spożywali ten sam pokarm duchowy i pili ten sam duchowy napój. Pili zaś z towarzyszącej im duchowej skały, a ta skała – to był Chrystus (...). A wszystko to przydarzyło się im jako zapowiedź rzeczy przyszłych” (w. 11).

Symbolem Eucharystii jest **pascha**. Jezus zwierzył się swoim uczniom: „Gorąco pragnęłam spożyć tę paschę z wami, zanim będę cierpiał” (Łk 22,15). Pascha to święty pokarm, który Żydzi spożywali w pośpiechu przed wyjściem z Egiptu, „z domu niewoli”. Wtedy to ofiarowano baranka. Pascha, to pokarm spożywany w drodze, podczas nocy wyzwolenia z niewoli. To święto stało się zapowiedzią Eucharystii, bo symbolizuje wyzwolenie z niewoli grzechu przez krew Jezusa Chrystusa, Niepokalanego Baranka. Jest to upamiętnienie tego wielkiego wydarzenia historycznego. Św. Paweł ocenia: „**Chrystus bowiem został złożony w ofierze jako nasza Pascha**” (1 Kor 5,7).

I oto, co było zapowiedzią ustanowienia Eucharystii w Starym Testamencie, co symbolizowało Eucharystię, w ten święty, wielkoczwartkowy wieczór spełnia się w Wieczerniku, w „sali na górze”, gdzie Jezus w gronie swych uczniów, przemienia chleb w swoje Ciało, a wino w swoją Krew i daje uczniom do spożycia. Czym jest Eucharystia?

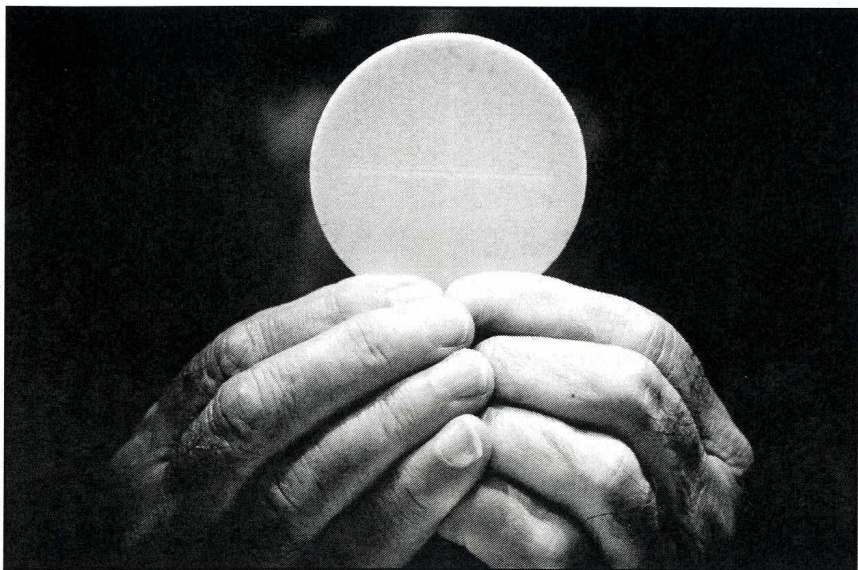

To, co się wydarzyło w Wieczerniku, to wiekopomne dzieło. Była to pierwsza Msza święta, pierwsze łamanie chleba, pierwsze wielkie dziękczynienie. Tam i wtedy zostało ustanowione kapłaństwo. Jest to „nieprzenikniona tajemnica”. Eucharystia różnie bywa określana. Są dobrane odpowiednie określenia, które mają oddać głębię i tajemnicę tego, co się wtedy wydarzyło. Każde słowo, każde wyrażenie będzie jednak za małe, aby odzwierciedlić to, co się wtedy stało. Możemy spotkać całe bogactwo treści i określać, jak uczynił to kiedyś Paweł VI:

- „najcenniejszy skarb”;
- „tajemnica wiary”;
- „przenajświętsza tajemnica”;
- „niewysłowiony dar”;
- „poręka niezmierzonej miłości”;
- „pokarm duchowy”;
- „serce świętej Liturgii”;
- „źródło życia”;
- „Ofiara Ciała i Krwi”;
- „Ofiara Krzyża”;
- „pamiątka śmierci i zmartwychwstania”
- „Sakrament Miłosierdzia, znak jedności, więź miłości, uczta paschalna, zadatek przyszłej chwały”;
- „Komunia święta”;
- „lekarstwo nieśmiertelności”;
- „pokarm na drogę do wieczności”.

Jan Paweł II wydał encyklikę „O Eucharystii w życiu Kościoła”. Wydał ją 17 kwietnia 2003 roku. Przypomniał on dotychczasową naukę Kościoła, a jednocześnie złożył swoje wyznanie wiary, z którym podzielił się z wiernymi całego świata katolickiego. Chciał Papież, abyśmy głębiej przeżywali tę tajemnicę wiary, abyśmy ściślej zjednoczyli się z Chrystusem. Encyklika ta została wydana już pod koniec ziemskiego życia Papieża, stąd ma ona szczególne znaczenie dla każdego wierzącego. Chciał on, aby „zapatrzeć” się w Chrystusa w Eucharystii, aby „kontemplować Jego Oblicze”, aby się z Nim spotykać. Jest to wskazanie drogi do Chrystusa. Ile razy sprawowana jest Najświętsza Ofiara, tyle razy dokonuje się dzieło naszego odkupienia. **Kiedy przyjmujemy Komunię świętą, to nie tylko przyjmujemy Jezusa, ale także Jezus nas przyjmuje.**

Wielki Tomasz Merton, trapista, wyznał kiedyś czym dla niego była

Msza święta:

Dawniej myślałem, że najwyższym szczęściem – to być złączonym węzłem miłości z Chrystusem w Sakramencie Miłości, zagubionym w Jego żywej obecności, jak gdyby wkoło nic nie istniało. A dzisiaj wiem o czymś o wiele większym i zamiast mnie i mojego Chrystusa, i mojej miłości, i mojej modlitwy, jest moc modlitwy potężniejszej od grzmotu i łagodniejszej od lotu gołębia, modlitwy, którą zanoszą Najwyższy Kapłan – ośrodek duszy każdego kapłana – wstrząsając podwalinami wszechświata, podnosząc ku Bogu mnie, Hostię, ołtarz, prezbiterium, ludzi, kościół, opactwo, las, miasta, kontynenty, morza i światy – i zanurzając wszystko w Nim.

W obecności tej olbrzymiej potęgi nic nie znaczą moje własne myśli, słowa i uczucia. Nie żeby nie miały żadnej wartości, ale zatraciły się i ożyściły w modlitwie potężniejszej i bardziej prostej, której zrozumieć nie jestem w stanie”.

Merton powiedział także, że „Msza św. to najcudowniejsza rzecz, jaka kiedykolwiek weszła w nasze życie”. A czym jest dla nas Msza święta? Ileż zaniedbań jest z naszej strony! Nieraz towarzyszy nam bierność, opuszczenie, zaniedbywanie z lenistwa, bylejałość uczestnictwa.

Czytam w „Gościu Niedzielnym” z ubiegłej niedzieli: „Czego wstydzą się Polacy?” Otóż wstydzą się tego, że są ... katolikami, bo ktoś może nas posądzić, że jesteśmy zacofanymi. Według opinii wielu, trzeba być postępowym, a więc nie słuchać nauki Kościoła, lekceważyć przykazania Boże, być zwolennikiem aborcji, eutanazji, to wtedy

jest się postępowym! To są nasze kompleksy! Nie umiemy zdecydowanie sprzeciwić się, kiedy nas atakują, kiedy z nas szydzą. Milczymy! Inni nas podziwiają, za naszą wiarę, przywiązanie do Kościoła, a my się tego wstydzimy! Naturalnie, nie dotyczy to wszystkich. Autor pisze, że kiedy przyszłowiowy Kowalski zapytany jest o swoją wiarę wpada w popłoch i mówi, że to jest jego prywatna sprawa! Nie wstydzić się wiary, przywiązania do Kościoła, do praktyk religijnych, do uczestnictwa we Mszy świętej! Niektórzy noszą breloczki religijne, pierścionki – różańce na palcu, napisy na koszulkach: „Nie wstydzę się Jezusa”. Daliśmy sobie wmówić, że postęp to blichtr zachodni, często tchnący pustką. Patrzymy na życie przez pryzmat „Mody na sukces”. To nie wszystko. Życie, to coś więcej!

Wkrótce beatyfikacja Jana Pawła II, największego z Polaków. Ks. Paweł Ptasznik, współpracownik Ojca Świętego, w wywiadzie dla „Gościa Niedzielnego”, mówi o nim jako Ojcu, Mistrzowi, Świętem!, który zawsze był zatopiony w modlitwie za Kościół, za wszystkich wiernych i za wszystkie sprawy, z jakimi zwracali się do niego ludzie. Mówił o „geografii modlitwy”. „Przeglądał atlas i modlił się za konkretne wspólnoty Kościoła w różnych częściach świata”. Od niego moglibyśmy się uczyć jak przeżywać Mszę świętą, jak ją cenić! Niech On będzie dla nas przewodnikiem w drodze naszego życia, jak przeżywać Mszę świętą.

Ks. Andrzej Skiba

Bazylika św. Franciszka – klasztor i krużganki

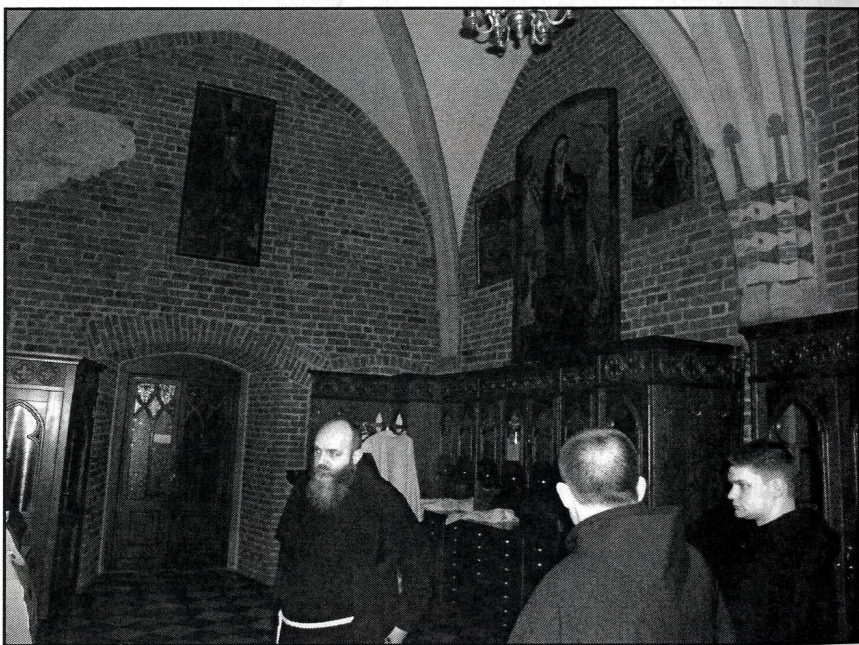
W czasie zwiedzania Bazyliki św. Franciszka udało mi się dotrzeć nie tylko do samej świątyni, ale także do miejsc niedostępnych dla szerokiej publiczności. Są nimi zakamarki klasztorne – ogromne gotyckie krużganki, sala kapituły, 2 zakrystie kościoła – gotycka i barokowa. O. Stanisław Glista prowadził tam zwiedzających klasztor współbraci kleryków z Łodzi i przy okazji mnie udało się zwiedzić te ciekawe miejsca.

Szczególne zachwyty wzbudziły we mnie klasztorne krużganki. W wielu zakonnych kompleksach rozsianych po Europie, do kościoła dołączone są zabudowania w kształcie kwadratu, które otaczają wewnętrzną przestrzeń ogrodu. Te tworzące kwadrat korytarze, zwane są wirydarzem lub też krużgankami. Czasem są one dwukondygnacyjne, czasem otwierają się pięknymi arkadami do wewnątrz ogrodu, często są przyozdobione pięknymi sklepieniami, freskami czy innymi detalami. Krużganki służyły medytacji, modlitwie, spacerom szczególnie w dniach złej, dreszczowej czy zimowej pogody albo też prowadzono nimi religijne procesje w czasie uroczystości.

Przy kościele OO. Franciszkanów w Krakowie krużganki są bardzo szerokie i pełne majestatu. Zbudowane jeszcze w XV wieku, w celu m. in. prowadzenia procesji eucharystycznych, zostały przyozdobione wymownymi gotyckimi malowidłami. Niektóre z tych fresków, dziś odkrywane spod późniejszych warstw tynku, mogą być okazją do ciekawych obserwacji i religijnych wzruszeń. Najstarsze, bardzo zniszczone fragmenty fresków w skrzydle południowym, przedstawiają biskupów krakowskich począwszy od Rachelina (ok. 1030 r.) aż do Fryderyka Jagiellończyka (+ 1503). Malowane były przez nieznanego artystę w XV wieku. Freski nieco późniejsze, w skrzydle zachodnim, lepiej widoczne, ukazują Matkę Bożą z Dzieciątkiem, unikalną tzw. „Tłocznię Mistyczną” (XV w.), Stygmatyzację św. Franciszka, Zwiastowanie i wreszcie, w północnym ramieniu, Ukrzyżowanie Chrystusa (na nim data 1585).

O. Glista pokazuje najstarsze fragmenty murów klasztoru

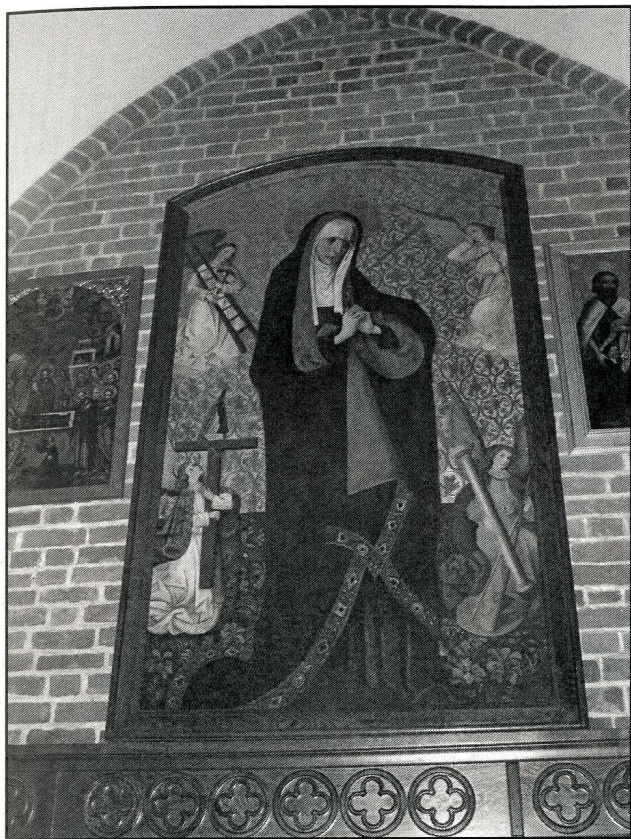

w gotyckiej zakrystii

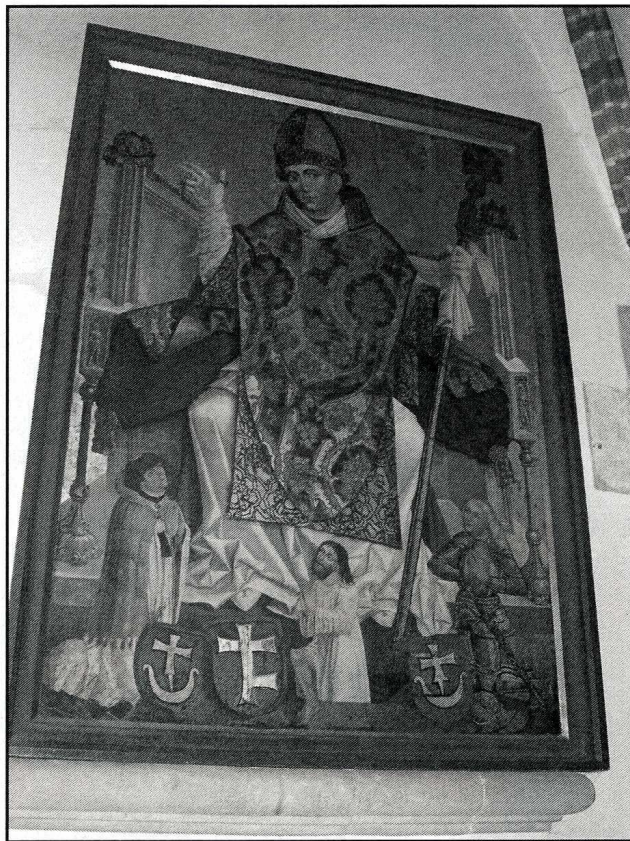
Warto więcej napisać o „Tłoczni Mistycznej”. Fresk ten przedstawia Chrystusa, który jest ściskany przez prasę do tłoczenia soku z winogron. On sam w ten sposób staje się ofiarą Żertwą, a z Jego Najświętsze Ciało dotyka wielki ból, który ofiaruje za całą ludzkość. Na górze fresku Bóg Ojciec błogosławi Jego ofierze, a anioły przybywają ze wszystkich stron i przedstawiają Zbawicielowi dusze potrzebujące miłosierdzia. Pod głównym polem fresku znajdują się trzy mniejsze; po bokach biczowanie i cierniem

ukoronowanie, a w środku Msza święta, w której nieustannie dokonuje się Ofiara Krzyża. Ten i pozostałe freski nadają krużgankom franciszkańskim dostojęstwa i przenoszą nas, w zupełnie inny od dzisiejszego, świat średniowiecznej duchowości chrześcijańskiej.

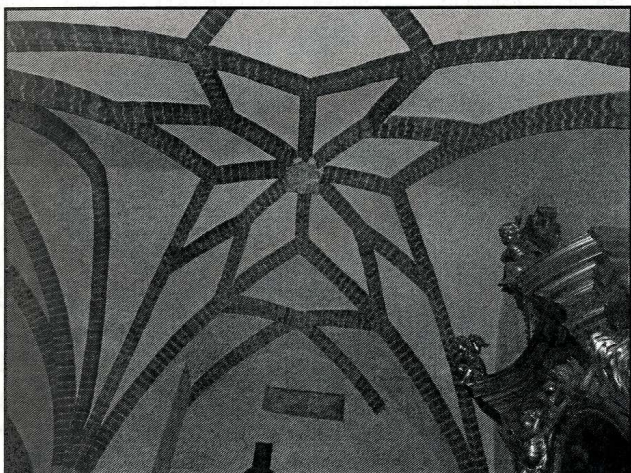
W innym skrzydle krużganków znajduje się galeria portretów biskupów krakowskich. Jak już zaznaczyłem, najstarsze portrety są malowane w formie fresków w południowym skrzydle. Późniejsi biskupi krakowscy

*„Matka Boża Bolesna” Mistrza Jerzego –
kopia zawieszona w zakrystii*

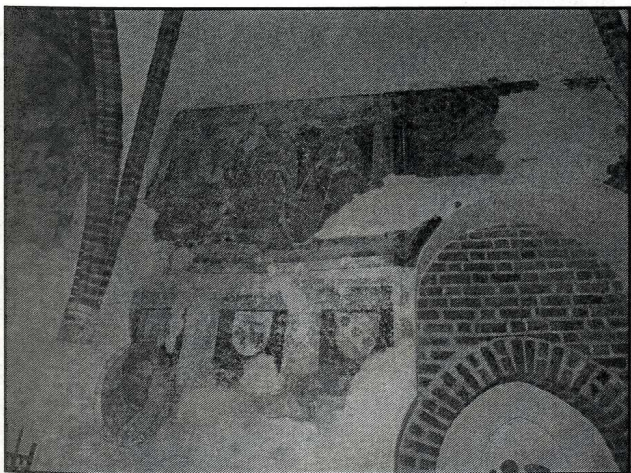
jeden z najpiękniejszych portretów – św. Stanisław

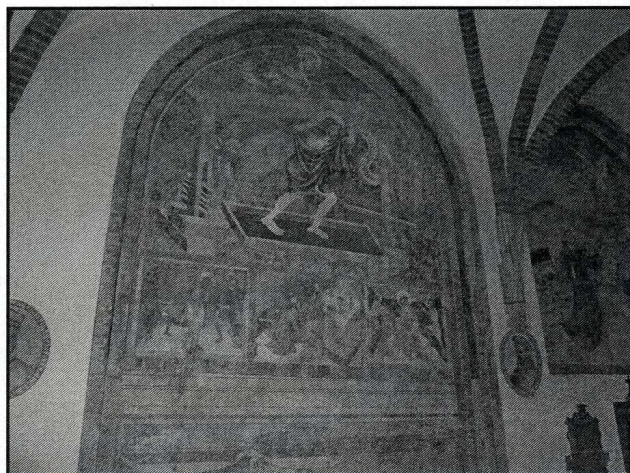
gotyckie sklepienie krążganków

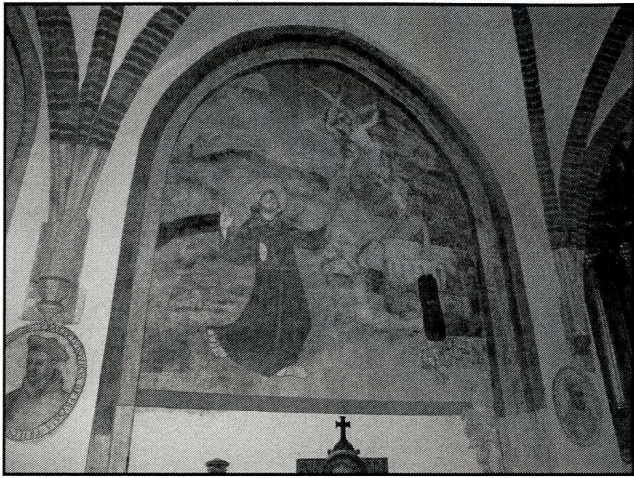
korytarz z portretami biskupów

najstarsze wizerunki biskupów – odkryte freski

„Tłocznia mistyczna”

„Stygmata św. Franciszka”

korytarz z freskami gotyckimi – „Tłocznia mistyczna”
a w tle „Matka Boża z Dzieciątkiem”

są uwiecznieni na obrazach, malowanych na desce lub płótnie. Są to wspaniałe dzieła renesansowe, które warto obejrzeć z bliska. Zachowało się 31 takich portretów. Najstarszym tu przedstawionym jest św. Stanisław Szczepanowski (1072 – 79), a potem następnymi już z XVI wieku: bp. Tomicki (chyba najpiękniejszy obraz autorstwa Stanisława Samostrzelnika przed 1535 r), bp Latański, bp Gamrat, bp Zebrzydowski, bp Myszkowski i inni. Wiele z tych obrazów jest bardzo wysokiej klasy artystycznej.

Jeszcze innym wspaniałym zabytkiem, a zarazem przedmiotem czci wierzących, jest obraz Matki Bożej Bolesnej, Smętej Dobrodziejki Krakowa. Pochodzi on z XV wieku i jest prawdopodobnie dziełem Mistrza Jerzego, znanego z innych przedstawień religijnych m. in. w katedrze na Wawelu. Przedstawia on Maryję stojącą pod krzyżem w otoczeniu 4 aniołów trzymających narzędzia męki Pańskiej. Artysta po mistrzowsku przedstawił w rysach twarzy i całej postaci Maryi zastygłą boleść i smutek. Na stronie

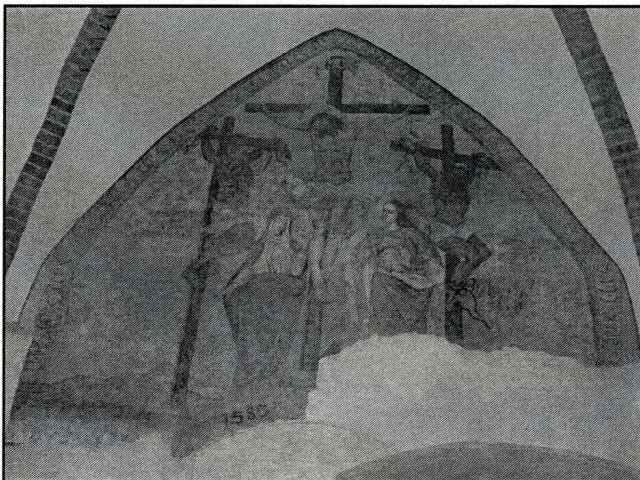
internetowej bazyliki franciszkanów czytamy: „Zaczerwienione i przepełnione łzami oczy, układ ust, załamane ręce, a także strój: suknia koloru brunatnego, niebieski płaszcz i okolona białą chustą twarz - wszystkie te elementy podkreślają boleść Matki patrzącej na cierpiącego Syna. Dodatkowo Jej boleść symbolizuje miecz przesywający serce. Tło obrazu ma złoty deseń (nieco ginie na nim ów miecz), na którym czterej aniołowie trzymają narzędzia Męki Pańskiej”.

Obraz ten znajduje się w kaplicy Matki Bożej, wydzielonej z krużganek w XIX wieku. Obecnie jest to kaplica adoracji Najświętszego Sakramentu, a obraz jest nieco zasłonięty kratą i balustradą. Lepiej widoczne jego szczegóły są na kopii zawieszonyj w zakrystii, gdzie można mu się dokładnie przyjrzeć. W kaplicy natomiast można się pomodlić, prosząc Maryję Bolesną o wstawiennictwo w trudnych sprawach.

W Bazylice Franciszkańskiej w Krakowie jest tak wiele dzieł sztuki, że nie można w tym krótkim przedsta-

wieniu ukazać wszystkich. Są tu jeszcze liczne ołtarze, w tym niektóre przeniesione z likwidowanego w czasach austriackich kościoła karmelitów, wspaniałe nagrobki i epitafia, 4 ogromne obrazy malowane około 1900 roku i zawieszony na ścianach prezbiterium i nawy, ukazujące historię franciszkanów w Polsce i wiele innych. Aby zobaczyć przynajmniej niektóre warto się tu udać. W sumie zespół kościelno – klasztorny to bardzo ciekawie zestawiony zbiór elementów od czasów gotyckich aż po czasy Młodej Polski i secesji (opisywane wcześniej dzieła Wyspiańskiego). Całe dzieje Krakowa i Polski są zapisane w poszczególnych detalach – od ceglanych murów po polichromię i witraże sprzed setki lat. Podziwiając ten zespół możemy dotknąć historii i mistyki poprzednich wieków i pokochać bardziej te dzieje pisane przez świętych, artystów, władców, ale też i zwykłych ludzi stanowiących społeczeństwo Krakowa i Małopolski.

Ks. Tomasz Grzywna

fresk „Ukrzyżowanie” z datą 1585

fresk „Zwiastowanie”

Konkurs plastyczny na wielkanocną pisanekę – rozstrzygnięcie!

Dnia 19 kwietnia w już trwającej atmosferze Świąt Wielkanocnych w Filii nr 4 MBP w dzielnicy Olchowce odbyło się uroczyste zakończenie konkursu „Pisanki, kraszanki tęczą malowane”. W konkursie udział wzięło ponad 60 uczestników ze Szkoły Podstawowej nr 1 i 6, Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego (szkoła i internat), Przedszkolaki z Oddziału „0” Filii Przedszkola nr 1 w Sanoku. W obecności zaproszonych gości: p. Agaty Zarzyka z Dydni, która pracę zawodową łączy z pasją zdobienia pisanek wielkanocnych, p. Leszka Puchały, dyrektora MBP oraz uczestników konkursu wraz z opiekunami: Renatą Handermander, Anną Dyjach i Jolantą Struś z SP6, oraz Bożeną Marek z SP1 odbyło się rozdanie nagród dla zwycięzców tegoż konkursu. Uczestnicząca w spotkaniu p. Agata Zarzyka interesująco opowiedziała o swojej pasji tworzenia wielkanocnych pisanek, które można także zobaczyć i kupić na wystawach organizowanych od lat w sanockim Klubie Górnika. Jak sama wspominała swój talent odkryła będąc na bezrobociu kilkanaście lat temu i towarzyszy on jej do dzisiaj. Pani Agata przewiozła ze sobą nie tylko pisanki ale swój „warsztat pracy” i pokazała jak z kurzego, gęsiego czy strusiego jaja powstaje „cudeńko” do wielkanocnego koszyka. Promując wielkanocne tradycje i czytelnictwo p. Agata Zarzyka przeczytała uczestnikom opowiadanie „Jak Mateusz odkrył tajemnicę wielkanocnej pisaneki”. Wszystkie prace konkursowe można oglądać w czytelnicy biblioteki do końca kwietnia br.

Halina Martowicz

Parafia pw. Przemienienia Pańskiego w Sanoku zaprasza na:

KONCERT Z OKAZJI BEATYFIKACJI JANA PAWŁA II

01 maja 2011 r. /niedziela/ o godz. 19.00
kościół parafialny
pw. Przemienienia Pańskiego w Sanoku

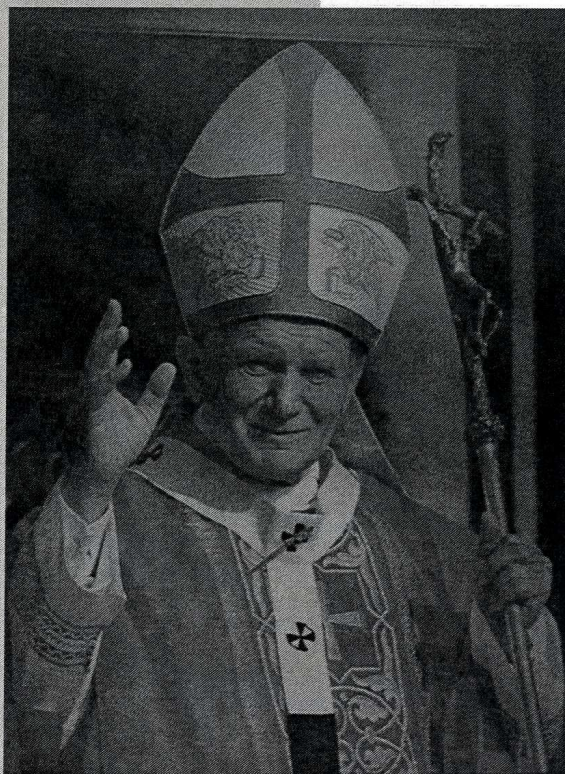
Wystąpią:

*Zespół Dziecięcy SOULIKI

*Chór "Adoramus"

*Instrumentaliści PSM w Sanoku

*Zespół Wokalny SOUL

STUDIO FOTO-VIDEO
Piotr Kobiłka
39-500 SANOK, Żelazny 280
tel. +48 13 48033671, kom. 602637482
www.fotovideo.sanok.pl

GMINA SANOK
Wójt Gminy Sanok

PBS Bank PROX
Podkarpacki Bank Spółdzielczy TYGODNIK SANOCKI

PGNiG
Polski Gazownictwo
i Gazownictwo SA

Foto - Dorota

WIELKA NOWENNA FATIMSKA

2009 - 2017

*Stowarzyszenie Pomoc Rodzinie im. św. ks. Zygmunta Gorazdowskiego w Sanoku
Krag Sanocki
zaprasza na
III. Fatimską pielgrzymkę do ZAKOPANEGO
13 maja 2011 r. (piątek)*

W programie:

- **Zakopane** (Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach – zwiedzanie i udział w nabożeństwie różnicowym i Mszy Św. Dla osób chętnych, dodatkowo – piesza wędrówka do Schroniska Górskiego im. Jana Pawła II na Polanie Chochołowskiej 2 godz. w jedną stronę lub przejazd kolejką, lub bryczką góralską).

Oplata od osoby - 80 zł

- **70 zł** (członkowie Stowarzyszenia, dzieci i młodzież ucząca się)

Świadczenia: przejazd autokarem, parkingi, ubezpieczenie NNW.

Wyżywienie: we własnym zakresie.

Oplaty dodatkowe - wstęp do TPN 4,-/2,-, kolejka -> 5,-, bryczka -> 45,-

Zbiórka i wyjazd uczestników z „Okęcia” w Sanoku ul. Daszyńskiego o godz. 5.00.

Przewidywany powrót do Sanoka ok. 1. po północy.

Zapisy w biurze Stowarzyszenia na plebanii przy kościele Przemienienia Pańskiego w Sanoku ul. Grzegorza 5, w poniedziałek, środę i piątek każdego tygodnia w godzinach od 9.00 do 10.00. Przy zapisie należy dostarczyć Pesel uczestnika pielgrzymki i dokonać wpłaty.

Dodatkowe informacje można uzyskać pod tel. nr 13 46 35 750 lub 511 513 465.

Zapraszamy !

Czcigodny Księżu Proboszczu, Drodzy Kapłani,

*W Wielki Czwartek liturgia uobecnia Ostatnią Wieczerzę,
ustanowienie przez Jezusa Eucharystii oraz kapłaństwa służebnego.*

Wieczorna Msza św. rozpoczyna czas Triduum Paschalnego.

W tym dniu My parafianie, parafii pw. Przemienienia Pańskiego

Pragniemy dziękować Wam, drodzy kapłani

za Waszą posługę, pośród nas, w naszej parafii.

To Wy tworzycie i umacniacie dzieło Chrystusowe, Kościół Święty.

To dzięki Waszej służbie jesteśmy my uczniowie Chrystusa.

To poprzez Waszą posługę uczymy się miłości Boga i bliźniego.

Dziękujemy Wam z głębi serca i pamiętamy o Was w modlitwie.

Niech Maryja, Matka Jezusa Chrystusa,

Wasi patronowie, oraz wszyscy święci

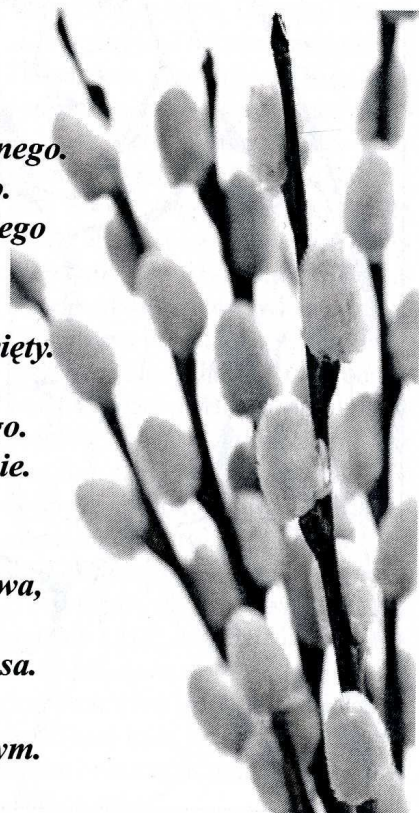
Wyproszą Wam, czcigodni kapłani dar Bożego błogosławieństwa,

Niech Maryja w swej matczynej opiece

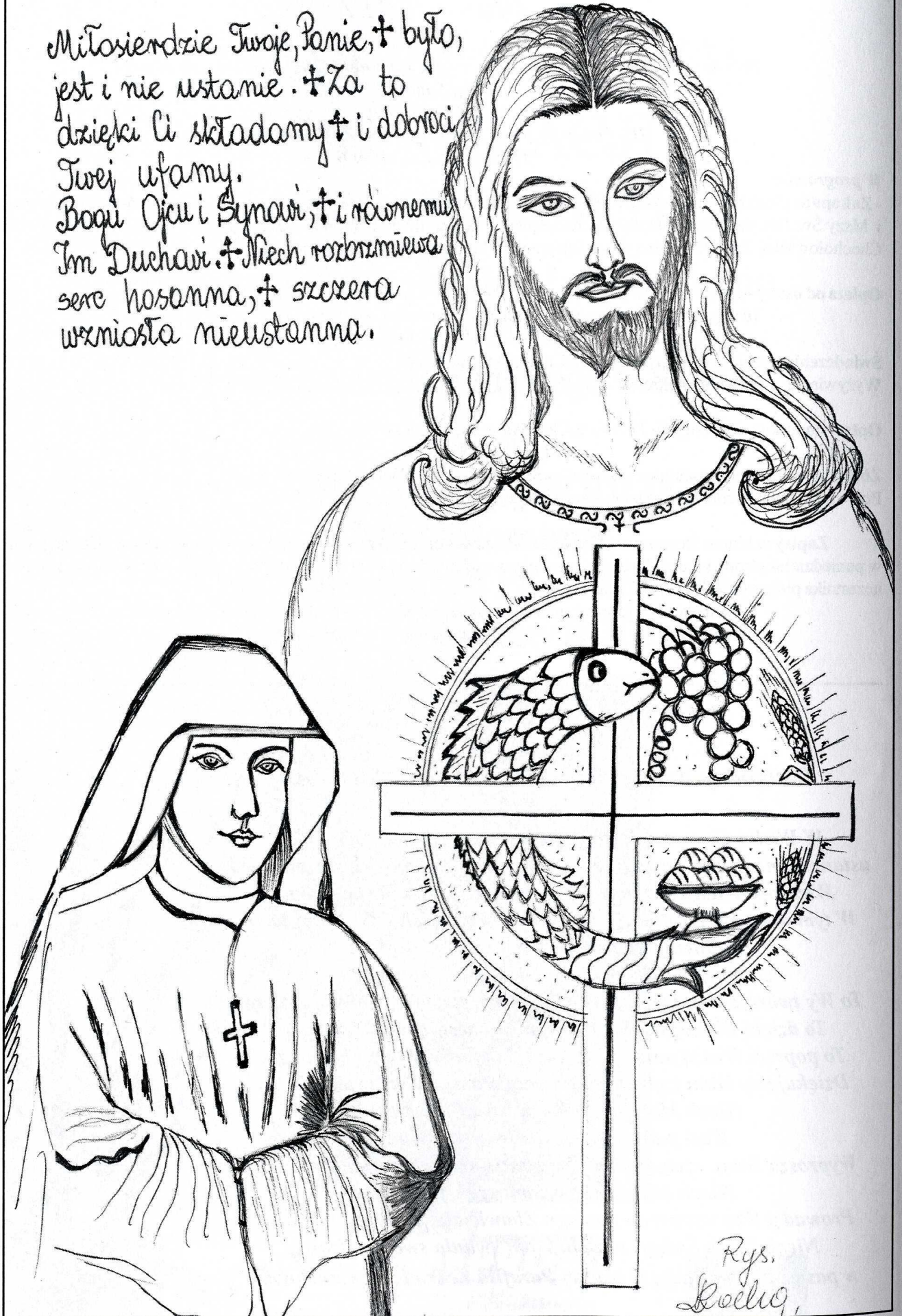
Prowadzi Was wprost do naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Niech Duch Święty, udziela Wam światła swej mądrości,

w pasterskiej posłudze w Naszej Parafii i Kościele Powszechnym.

Miłosierdzie Twoje, Panie, † było,
 jest i nie ustanie. † Za to
 dzięki Ci składamy † i dobroci
 Twojej ufamy.
 Bogu Ojcu i Synowi, † i równemu
 Im Dухowi. † Niech rozbrzmiewa
 serce hosanna, † szczyra
 wzniosła nieustanna.

Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Porządek Nowenny do Miłosierdzia Bożego „Jezu, Ufam Tobie

I.	22.04.10	Wielki Piątek	17.40
II.	23.04.10	Wielka Sobota	19.40
III.	24.04.10	Niedziela Wielkanocna	5.40
IV.	25.04.10	Poniedziałek Wielkanocny	7.30
V.	26.04.10	Wtorek po Wielkanocy	18.40
VI.	27.04.10	Środa po Wielkanocy	18.40
VII.	28.04.10	Czwartek po Wielkanocy	18.40
VIII.	29.04.10	Piątek po Wielkanocy	18.40
IX.	30.04.10	Sobota po Wielkanocy	18.40

Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego – 24.04.2011. Ogłoszenia duszpasterskie.

1. W pieśni wielkanocnej śpiewamy:

*„Bądźmyż więc weseli –
Jak w niebie Anieli,
Czegośmy pożąдали, -
Tegośmy doczekali. – Alleluja!*

Wielkie i podniosłe były dni poprzedzające Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego. W Wielki Czwartek dziękowaliśmy Jezusowi za dar Eucharystii i kapłaństwa, co było wydarzeniem epokowym, które przeniosło się w codzienne uobecnianie wielkiej tajemnicy wiary. Głębiej, jak dotychczas, przeżywaliśmy prawdę, że „Jezus umiłował nas aż do końca”, co zrealizowało się w umywaniu nóg apostołom, wiodącej aż „do szaleństwa krzyża”. W ciszy, skupieniu, przeżywaliśmy tajemnice naszej wiary, aby dziś wybuchnąć radością nieopisaną, nie mającą swojego odpowiednika, prawdą o zmartwychwstaniu. Niech radość opromienia nasze trudne „dzisiaj”, naszą codzienność, z którą przychodzi nam się wzmacniać. Niech dzień dzisiejszy, Zmartwychwstały Chrystus, wlewa w nasze serca pokój i nadzieję, radość i wiarę, miłość Boga i bliźniego. Niech każdego obdarza swym hojnym błogosławieństwem.

2. Nadchodzący tydzień to ważne dni, które mają nas przygotować do beatyfikacji Jana Pawła II, której w przyszłą niedzielę dokona papież Benedykt XVI. To będzie wielki dzień

dla Kościoła powszechnego, dla Kościoła w Polsce, a także dla wielu z nas. Zapraszamy na triduum modlitw i rozważań przed beatyfikacją, począwszy od wieczornej Mszy świętej we czwartek. W sobotę, o godzinie 20:00, odbędzie się koncert poświęcony Janowi Pawłowi II. Serdecznie zapraszamy.

3. Rozpoczynamy tzw. biały tydzień – oktawę Wielkanocy, która jest przedłużeniem świętowania pamiątki Zmartwychwstania Pana Jezusa na cały tydzień, dlatego w piątek nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.

4. Dziś i jutro godziny odprawiania Mszy świętych pozostają bez zmian – jak w każdą niedzielę.

5. Dziś i jutro nie będzie nabożeństwa o godzinie 17:30.

6. Skończyło się Spotkanie Młodych Archidiecezji Przemyskiej w naszym mieście. Było to wielkie przeżycie, powiew młodości wiary. Ksiądz Arcybiskup na Rynku dziękował poszczególnym osobom i instytucjom. Ze swej strony również poczuwamy się do wielkiej wdzięczności za gościnne przyjęcie młodzieży z różnych stron naszej archidiecezji. Niech wszystkim, którzy otwarli swoje domy i serca, Pan Bóg błogosławi.

7. Składamy serdeczne podziękowania tym wszystkim, którzy przyczynili się do uświetnienia i pobożnego przeżywania tych Świąt, a w szczególności: Siostrom zakonnym, tym wszyst-

kim, którzy trudzili się przy wznoszeniu i montowaniu dekoracji, Panom Kościelnym, Krucjacie Eucharystycznej. *Bóg zapłać* całej służbie liturgicznej, p. organiście Januszowi Ostrowskiemu, chórowi ADORAMUS z Sanockiego Domu Kultury, p. Monice Brewczak i Zespołowi SOUL, scholi, ministrantom, lektorom, kantorom wykonującym *Mękę Pańską*, harcerzom z Hufca Ziemi Sanockiej, Grupom parafialnym, Paniom pracującym w kuchni goszczących kapłanów w czasie spowiedzi, Telewizji Sanok, za transmisję Triduum Paschalnego i Rezurekcji, uczestnikom *Drogi krzyżowej* ulicami naszego miasta w Wielki Piątek oraz wszystkim, którzy wnieśli jakikolwiek wkład w przeżywanie tych Świąt. *Bóg zapłać za Waszą liczną obecność w czasie tych świętych Dni. Wszystkim niech Zmartwychwstały błogosławi za wielkie świadectwo wiary.* Równie serdeczne podziękowania składamy Ofiarodawcom na kwiaty do Bożego Grobu, tak podczas *Gorzkich Żali* jak i indywidualnie z poszczególnych Róż. Podobne podziękowania składamy mieszkańcom Strozów i Płowiec.

8. 27 kwietnia, we środę, w Ośrodku Zdrowia przy ul. Jana Pawła II 38, od godziny 13:00, odbędzie się bezpłatne badanie słuchu. Badanie to jest przeznaczone głównie dla osób po 50-tym roku życia z problemami słuchu oraz użytkowników aparatów słuchowych.

Intencje w tygodniu Od 25.04 do 1.05.2011 r.

Poniedziałek – 25.04 Poniedziałek Wielkanocny

6.30 dziękczynna z okazji 30 rocznicy ślubu Grażyny i Marka
8.00 + Helena 3 r. śm.; + Mieczysław
9.30 + Jerzy Kullanda; Franciszka (F) i Stanisław Bieleccy; + Romuald Oche-
duszko
11.00 dziękczynna w 2 rocznicę ślubu Marii i Piotra za otrzymane łaski w tym za dar życia córeczki Marty
12.30 + Antoni, Bolesław, Maria, Gabriela f (greg.)
16.00 dziękczynna za 40 lat małżeństwa Barbary i Tadeusza
18.00

Wtorek – 26.04

6.30 dziękczynna za szczęśliwe rozwiązanie dla Katarzyny
7.00 dziękczynno – błagalna dla Genowefy
7.30 + Władysław 10 r. śm.
18.00 1. + Antoni, Bolesław, Maria, Gabriela f (greg.)
2. + Piotr Kłeczek 1 r. śm.
3. o błogosławieństwo Boże dla Jolanty i Piotra

Środa – 27.04

6.30 + Janina, Jerzy
7.00 + Stanisław Jarzyna
7.30 + Augustyn
18.00 1. + Antoni, Bolesław, Maria, Gabriela f (greg.)
2. + Kazimierz Karasiński
3. o światło Ducha Świętego dla Jakuba - maturzysty

Czwartek – 28.04

6.30 + Józef i Zofia Podlasek; + Marek Żytka
7.00 + Urszula
7.30 + Stanisław Piotrowski 30 r. śm.
18.00 1. + Antoni, Bolesław, Maria, Gabriela f (greg.)
2. + Wiesław Kowski 1 r. śm.
3. + o dary Ducha Świętego na czas matury dla Justyny

Piątek – 29.04

6.30
7.00 dziękczynna z prośbą o potrzebne łaski dla Jacka, Macieja i Zofii
7.30 + Zdzisław Wojtuszewski
18.00 + Antoni, Bolesław, Maria, Gabriela f (greg.)
2. + Tadeusz 22 r. śm. i ++ z rodziny
3. + Anna Turkowska intencja od Rodziny bł. Edmunda Bojanowskiego

Sobota – 30.04

6.30 o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla rodziny
7.00 + Edward Kot 5 r. śm.
7.30 + Marek i jego dziadkowie
18.00 1. + Antoni, Bolesław, Maria, Gabriela (pocz. greg.)
2. o miłosierdzie Boże dla rodziny przez wstawiennictwo Jana Pawła II

Niedziela – 1.05

6.30 za parafian
8.00 + Antoni, Bolesław, Maria, Gabriela f (greg.)
9.30 o światło i dary Ducha Świętego na czas matury dla Moniki i Maćka
11.00 w intencji kl. 3 LM, 3 LP, 3 LE, 4D, Zespołu Szkół nr 2 – dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o zdanie matury i Bożą opiekę
12.30 + Stanisław Szarek (pocz. greg.)
16.00 za dusze w czyśćcu cierpiące niemające znikąd pomocy od Róży św. Weroniki
18.00 o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla Krystyny i Kazimierza oraz synów Dariusza i Mateusza

Święto Młodych w Sanoku

W ostatni weekend w Sanoku odbyło się 18 Spotkanie Młodych Archidiecezji Przemyskiej, w którym wzięło udział ponad 4000 młodych ludzi z terenu całej naszej Archidiecezji. To ogromne przedsięwzięcie zostało zorganizowane wspólnym wysiłkiem duszpasterzy i wiernych całego naszego miasta.

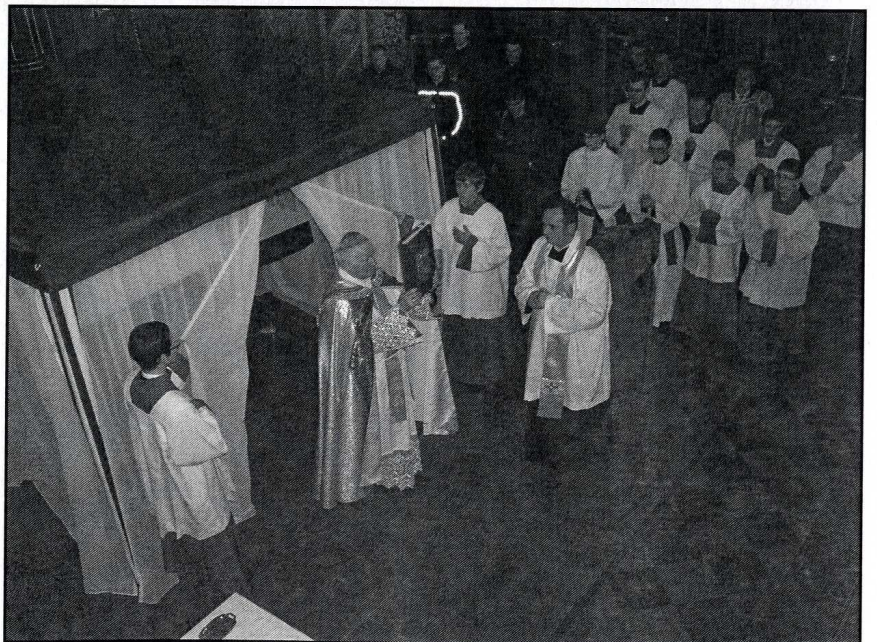
W piątek wieczorem odbyły się nabożeństwa we wszystkich kościołach parafialnych. Zbudowano w nich namioty, które symbolizowały miejsca modlitwy, do którego zaproszony jest każdy chrześcijanin. W sobotę rano odprawione zostały Msze święte w kościołach stacyjnych, a potem miały miejsce spotkania w grupach dzielenia. Po południu odbyły się koncerty ewangelizacyjne, konferencje, można było się także pomodlić i porozmawiać ze sobą. Wieczorem o godz. 19. odbyła się w kościele Chrystusa Króla celebracja nabożeństwa „Adoracji Krzyża”.

W niedzielę nastąpił punkt kulminacyjny – poświęcenie palm przed Farą oraz procesja na Rynek, gdzie odprawiona została uroczysta Msza święta dla wszystkich uczestników spotkania i chętnych mieszkańców miasta. Zgromadziło się tam kilka tysięcy ludzi, a Mszy świętej przewodniczył abp Celestino Migliore, nuncjusz papieski w Polsce.

Dziękujemy wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób pomogli w organizacji Spotkania Młodych. Dziękujemy sponsorom, władzom miasta i powiatu, dyrektorom i obsłudze szkół, wolontariuszom, którzy pomagali i pilnowali porządku. Dziękujemy parafianom, którzy przyjęli i ugościli ponad 400 osób w swoich domach. Szczególne słowa uznania należą się ks. Grzegorzowi Sosze, który był koordynatorem Spotkania w całym mieście i poświęcił wiele dni i nocy na przygotowanie wszystkich szczegółów. Dużo pracy wykonali także ks. Adam Mazurek, który zajmował się głównie rozmieszczeniem gości w domach i szkołach, ks. Mariusz Woźniczyszyn, który przygotowywał obsługę liturgiczną oraz ks. Sławomir Nowak, który wyznaczał grupy dzielenia i przygotował ich prace. Nad wszystkim czuwał ks. Dziekan Andrzej Skiba, który wygłosił kazanie w kościele na Mszy św. w sobotę i konferencję na temat egzorcyzmów. Bóg zapłać wszystkim.

Prezentujemy trochę zdjęć, które w miarę możliwości wykonałem w czasie niektórych punktów spotkania.

Ks. Tomasz Grzywna

Lista wdzięczności

I. WŁADZOM (jeśli będą):

a/ Panu Marszałkowi Województwa Podkarpackiego **Mirosław KARAPY-
CIE**

b/ Parlamentarzystom z Podkarpacia

c/ władzom miasta Sanoka na ręce burmistrza – **Pana Wojciecha Blecharczyka**

d/ władzom powiatu na ręce starosty – **Pana Sebastiana Niżnika**

e/ władzom Miasta i Gminy Zagórz na ręce burmistrza – **Pana Ernesta Nowaka**

f/ Urzędowi Gminy Sanok na ręce – **Pana Wójta Mariusza Szmyda**

g/ Dyrekcji Muzeum Historycznego w Sanoku i Budownictwa Ludowego (Skansenu)

h/ Miejskiemu Domowi Kultury w Zagórz na ręce dyrektora – **Pana Edwarda Mąki**

i/ Dyrektorom szkół i placówek oświatowych - za życzliwą otwartość, pracownikom administracji tych szkół i obsłudze za wszelką okazaną pomoc.

II. SŁUŻBOM:

- Policji na ręce pana komendanta – **Edwarda Ząbka**

- Straży Miejskiej w Sanoku na ręce pana komendanta - **Jerzego Sokolowskiego**

- Państwowej Straży Pożarnej - na ręce pana komendanta – **Krzysztofa Dzugana**

- Państwowej Straży Granicznej - na ręce pana komendanta – **Andrzeja Siwca**

- Służbie zdrowia na ręce Dyrektora Szpitala – **Pana dra Adama Siembaba**

- Harcerzom – za pielęgnowanie harcerskiego *Czuwaj* na ręce **ks. Marka Dudy**

- Ratownikom czuwającym nad zdrowiem - na ręce **ks. Pawła Kaszuby**

- wszystkim służbom które wspierają i wspierały Spotkanie

III. MEDIOM:

- **Katolickiemu Radiu Fara** za twórczą obsługę Spotkania Młodych na ręce **ks. Krzysztofa Rzepki** (dyrektora) i **ks. Andrzeja Bieni** oraz bardzo licznej grupie dziennikarzy – **wolontariuszy w Krosna**.

- **Telewizji Rzeszów**, która każdego

roku rejestruje Spotkanie - ręce **ks. Józefa Brzostowskiego**

Radiu Maryja – i TV Trwam?

- Sanockiej Telewizji Kablowej Obiektów przy współpracy z firmą Stream Communications, która udostępniła kanał telewizyjny podczas piątkowego nabożeństwa w Farze i dokona retransmisji dzisiejszej uroczystości zaraz po jej zakończeniu.

- Niedzieli Przemyskiej

- Tygodnikowi Sanockiemu

- Tygodnikowi Podkarpackiemu

- Portalom internetowym **esanok** oraz **isanok**

- Akustykom nagłaśniającym nasze archidiecezjalne wydarzenie wiary

- Drukarni **Dimar** z Gorlic

IV. FIRMOM I INSTYTUCJOM WSPIERAJĄCYM SPOTKANIE MŁODYCH

- Oddziałowi „Bieszczadzka SKOK” w Sanoku

- Bankowi PBS w Sanoku

- Bankowi PKO BP w Sanoku

- Zarządowi SPGK w Sanoku - za dbanie o porządek oraz możliwość bezpłatnego przejazdu wszystkich uczestników Spotkania Młodych od piątku do dzisiaj

- Firmie PGNiG w Sanoku

- Firmie Trans NG w Sanoku

- Firmie PASS-POL w Sanoku

- Firmie HERB w Sanoku

- Firmie EAE Elektronik za udostępnienie telebimu

- Firmie „Talens Polska” w Lesku

- AG ET BHP w Krośnie

- Piekarni „Szelc” w Lesku

- Piekarni „Sanrej” w Sanoku

- Piekarni PSS w Sanoku

- Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Sanoku

V. WDZIĘCZNOŚĆ LUDZIOM KOŚCIOŁA

- **Księżom Biskupom Adamowi i Marianowi** – za dar modlitwy z młodzieżą.

- Członkom Kapituł: Archikatedralnej

.....

- Przełożonym, profesorom i klerykom Seminarium Duchownego w Przemyślu na ręce **ks. Dariusza DZIADOSZA**, rektora WSD.

- Księdzu **GRZEGORZOWI SOCHA** - Przewodniczącemu Komitetu Organizacyjnego Spotkania Młodych w Sanoku i jego wolontariuszom.

- **KSIĘŻOM PROBOSZCZOM** kościołów stacyjnych za celebracje eucharystyczne i głoszone Słowo Boże - na ręce księży: **Feliksa Kwaśnego**, archiprezbitera sanockiego i **ks. dziekana Andrzeja Skiby**

- **Szczególne podziękowania należą się księżom odpowiedzialnym za kościoły stacyjne i wolontariuszom przy tych kościołach:**

- **ks. Adamowi MAZURKOWI** i wolontariuszom z sanockiej Fary oraz księżom wikariuszom z Fary..

- **ks. Zenonowi FERESZOWI**, wikariuszom i wolontariuszom z parafii *Chrystusa Króla*

- o. **Piotrowi MARSZAŁKIEWICZOWI** i wolontariuszom z parafii *Ojców Franciszkanów*.

- **ks. Janowi BRÓŻOWI** i wolontariuszom z parafii *Sanok - Dąbrówka*.

- **Ks. Tomaszowi RUCHALE**, wolontariuszom i wikariuszom z parafii *Sanok-Posada*

- **Ks. Tadeuszowi PIWIŃSKIEMU** i wolontariuszom z parafii *Sanok-Olchowce*.

- **DIAKONII MUZYCZNEJ** na ręce **p. Moniki Brewczak**, dyrygentki

!!!- **ks. Prał. Tadeuszowi BIAŁEMU** – za młodzieńczy entuzjazm i ducha radości w czasie Spotkania

- **Diakonii Liturgicznej** na ręce **Ks. Piotra Kandefera**, także za opracowanie nabożeństw

- **Siostrzom Służebniczkom** - za dekoracje oraz pomoc przy oprawie nabożeństw

- *Szkole Nowej Ewangelizacji* na ręce ks. Mariusza Ryby i ks. Janusza Krygowskiego za ewangelizację podczas spotkania i „zaplecze” modlitewne..

- Świadkom wiary i artystom spotkań z cyklu *Dumni z Ewangelii*, Zespołowi w *Stróże Poranka*

- Duszpasterzom, Siostram Zakonnym, Katechetom i Moderatorom towarzyszącym młodzieży podczas *Sanockich Dni Modlitwy i Refleksji*

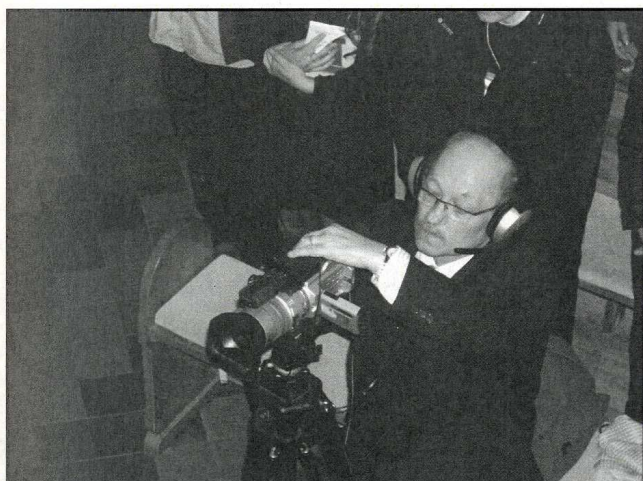
- Animatorom z RAM-u, Oazy, KSM-u i ze zgrupowań zakonnych oraz z innych wspólnot - za prowadzenie *grup dzielenia*.

- Księdzu Janowi Mazurkowi i ks. Waldemarowi Haręzie - za przygotowanie animatorów do pracy w grupach

- młodemu z Ruchu Światło-Życie na ręce ks. Daniela Trojnar - za przygotowanie konspektów do pracy w grupach

- **MŁODZIEŻY UCZESTNICZĄCEJ W SPOTKANIU, TWORZĄCEJ JEGO PIĘKNO PRZEZ MODLITWĘ I ŚWIADECTWO.**

- szczególną wdzięczność wyrażamy **MIESZKAŃCOM SANOKA** - za życzliwą gościnność oraz za udział w naszej modlitwie.

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywna.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok;

www.fara.sanok.pl oraz www.esanok.pl / kamery_sanok

[email gpp2@op.pl](mailto:gpp2@op.pl)

Zróżła zdjęć: zdjęcia własne i internet.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku Tel: 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com

Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku